

brittfaall

AKTUELT

- 4 WOW – Women on Wings!
- 8 Skill Factory
- 10 Winglerious bastard 2018
- 12 69° 53.605' N Gåsvær
- 16 Tramp i kalotten
- 18 Fotoutvalg
- 22 Midnight sun boogie
- 26 Minneord Henrik Langli

KONKURRANSER/LAG

- 28 VM-gull – gratulerer Espen
- 32 NM fallskjem ;på Voss 2018
- 38 Zions sommer
- 42 Det blomstrer i Canopy Piloting-miljøet i Norge!

FRA SENTRALT HOLD

- 46 Faste spalter fagsjef og leder
- 47 Idrettsnytt Derek H. Broughton
- 48 Lisenser

SETT & HØRT

- 49 Down'n'dirty rykter og sladder fra inn- og utland
- 50 Er dette de sprekaste setesdalsjentene denne sumaren? klubbnytt

Forsidebildet:

BENDIK THOMMESEN FOTO

EN JULIKVELD MED INNHOPP PÅ GÅSVÆR I REGION AV TRØFSK

Materiell frist

Frittfall kommer ut ut i slutten av hvert kvartal.

Du finner alle utgivelsesdatoer og materiellfrister på frittfall.org/kalender.

Send stoff, ideer eller spørsmål til kitt@frittfall.org

Vi har fått en verdensmester

KITTREDAKTØR

Espen Fadnes – gratulerer så mye med verdensmestertittelen! Du er den første norske hopperen uansett gren som har vunnet et VM. Seriøs, målrettet satsing, kombinert med lekenhet og stor hoppglede har blitt betalt med gull. Du har også en suveren formidlingsevne, og viser frem sporten vår på beste måte. Vi gleder oss til å følge med på kommende eventyr, og ønsker deg lykke til videre!

Nå følger vi Zion og Blue Pelican med stor entusiasme under VM i Australia. Stå på! Så er nytt landslagsuttak er forestående, og vi er spente på hvordan den videre utviklingen vil bli, og hvilke grener det vil bli satset på.

Under Tramp i kalotten spalten forteller Derek Broughton at han har testet positivt for prestasjonsfremmende midler på A-prøven i dopingkontroll under NM. Behandling av saken skal ikke skje før etter deltagelse i VM, på F/NLFs vegne. Saken er ikke nevnt av formann eller fagsjef i deres spalter. Redaksjonen mottok artikkelen timer før bladet gikk i trykken. Vi velger å trykke Dereks side av saken uten øvrige kommentarer, og vi komme tilbake i neste utgivelse med eventuelle andres kommentarer, og domsavsigelse dersom den foreligger da.

Sommeren har vært den beste i manns minne – i størsteparten av landet. Aktiviteten på hoppfeltene har vært deretter. Vi går mot tredje strake år på rad med pushing av rekorden over antall hopp årlig. Aktivitet skaper ny aktivitet, og hjelper oss til å bli flinkere. Både den enkelte hopperen, men også organisasjonen og klubbdriften blir bedre og stadig mer profesjonell. Den aller viktigste er effekten av den gode sommeren er likevel at vi har fått så mange gode minner!

Vi mistet også Henrik Langli i en BASE-ulykke i sommer. Henrik var også en aktiv fallskjermhopper, som brukte hoppingen fra fly bevisst til å utvikle ferdighetene og teknikken videre. Våre tanker går til hans familie og kjære.

Før dere går til vinterlading, eller trekker til utlandet – ha noen fine høstboogier og sesongavslutninger!

blue skies

Redaksjonen: ansvarlig redaktør og annonse/økonomi: KITT GRØNNINGSÆTER - kitt@frittfall.org

Layout: MARIANNE HOLEN, Sago AS - marianne@sago.no • Trykk: RK Grafisk

REDAKSJONENS ADRESSE: FRITTFALL c/o Kitt, Moflaget, 8762 Sleneset • Frittfall er et kvartalsvis medlemsblad og uavhengig organ for Fallskjermseksjonen/Norges Luftsportforbund.

Ettertrykk ikke tillatt uten særskilt tillatelse. Artikler i Frittfall står for den enkelte signaturs egen regning og trenger ikke gjenspeile redaktøren, redaksjonen eller F/NLFs mening. Frittfall følger redaktørplakaten.

Artikler i bladet kan bli referert eller gjengitt i arkivet på www.frittfall.org eller Frittfall på Facebook

Utgiver: F/NLF: Norges Luftsportforbund, • Kontakt F/NLF: Adresseendringer meldes F/NLF, ikke til Frittfall.

WOW — Women on Wings!

I VÅR KOM DET EN INVITASJON, OG DET FØRSTE JEG
TENKTE VAR IKKE POKKER! ALT FOR MANGE SKJERMER
I LUFTEN PÅ SAMME TID, DETTE ER IKKE NOE FOR MEG!

SIRI VICTORIA LUND **TEKST**
ANDREY VESELOV **FOTO**

Men allikevel, jeg klarte ikke helt å legge
fra meg tanken – tenk å være så heldig å bli
invitert med på å sette EUROPA REKORD. Det
er det ikke alle som får!

Så etter litt betenkeligheter meldte jeg
meg på.

Med litt skrekkblandet fryd selvfølgelig
– men allikevel siden jeg ikke klarte legge
tanken fra meg måtte jeg jo bare bli med.

I slutten av juli skulle altså 120 jenter møtes
i Ukraina for å sette ny Europa Rekord. Den
gamle rekorden fra 2011 skulle knuses. Målet
var å sette ny rekord som var hele 20 % større
enn den tidligere på 101.

To års planlegging og forberedelser var
nødvendig, og hver nasjon hadde trent for
seg selv før de møttes i Ukraina denne uken.

Kvinnene var rekruttert fra Belgia, Tsjekkia,
Danmark, Storbritannia, Estland, Finland,
Frankrike, Tyskland, Ungarn, Italia, Norge,
Polen, Portugal, Romania, Slovakia, Spania,
Sverige, Sveits, Nederland, Russland og
Ukraina.

Nå var planen klar – 120 jenter, fem
organisere, to Antonov -72, FAI dommere,
kamerafolk og et enormt landingsområde.
Ingenting skulle stoppe oss!

Så – samme uke som vi skulle reise kom
det en mail. Flyene var kansellert! Hva nå? Ble
det ikke noe tur? Med så mange som hadde
satt av denne uken til rekord hopping, kunne
det bare kanselleres? Organisere svingte seg
rundt, fikk tak i to Antonov-28 og en Turbolet
410. Nå kunne det settes rekord!

De to første dagene var satt av til
oppvarming. To grupper med 52 jenter på
hver gruppe.

Vi gikk formasjonene på bakken i stekende
sol, både med og uten utstyret på. Vi ble
briefet på oksygenet vi skulle ha i flyet på vei
opp. Alle jentene visst at det gjaldt å gjøre sitt
beste. Onsdag og torsdag var rekorddager.
Det var derfor mye nerver sammen med store
smil disse to første dagene.

Natten mellom tirsdag og onsdag var lang
for organiseringene. De beste jentene i de beste
slottene skulle velges ut til rekordforsøk. I alt
skulle de velges ut 57 jenter. Spenningen var
stor da vi kom på hoppfeltet onsdag morgen.
Hvem var valgt ut?

Onsdag morgen var 57 jenter valgt ut til
å prøve å sette rekord med tre poeng. Tre
fly i en perfekt formasjon fløy oss opp til
18.000 fot. På signal fra lederflyet exitet vi.
Konsentrerte, og med et mål – første poenget!
Uten første poenget ingen flere poeng.
Rekorden satt og gleden var stor!

CYPRES made in
highest Reliability Germany

Så torsdag – ny dag, nye muligheter. 60 jenter skulle igjen prøve å sette rekord.

Jentene som var med var konsentrerte. Ønsket å gjøre sitt beste igjen!

Gleden var stor da vi ble fortalt at vi hadde satt rekorden på første forsøk! Var det mulig?

Og hva nå? Jo da, det var en plan for dette også! Da vi i utgangspunktet hadde meldt oss på 120-way var det fremdeles halvparten av jentene som ikke hadde rekord. Dette kunne vi prøve å gjøre noe med!

I FAIs konkurransehandbok står det at om det blir satt en rekord, og den samme rekorden blir satt samme dag men av andre deltakere skal alle deltakere inn i rekordbøkene.

Så vi byttet ut 11 jenter – inn med 11 nye og nytt hopp.

Og igjen – Ny rekord! Det var andre rekorden på en dag – WOW!

Igjen 11 jenter ut og 11 nye inn – nytt hopp – og ja, alle gode ting er tre – tredje rekorden på en og samme dag! Så tilslutt var vi da altså hele 82 jenter med rekord!

Så istedenfor Europa Rekord, 120 way med ett poeng, klinket vi til med de ressursene vi hadde. Det ble altså satt tre verdensrekorder på en og samme dag, veldig sterkt av alle jentene som var med!

De norske jentene som var med på å sette verdensrekord, 60-way med tre poeng i Ukraina i sommer var Bodil Leira Stene, Ditta Valsdottir, Ellen Aasgard, Gudrun Rokne, Kari Berg, Kristin Fossnes, Lena Meyer, Linda Aarøe Rasmussen, Lise Nansen, Marion Fløysand, Tone D. Bergan og Siri Victoria Lund.

Spesiell tusen takk til Kate Cooper-Jensen, Lesley Gale, Lise Nansen, Marloes Swarthoff og Alia Veselova for at dere gjorde dette mulig for oss!

Women on Wings håper deres verdensrekord vil inspirere andre kvinner til å oppnå gjennombrudd i sport og i livet.

EURO CHICKS ER EN ORGANISASJON – ELLER ET PROSJEKT, OM DU VIL – SOM HAR SOM MÅL Å TROMME SAMMEN FALLSKJERMHOPPENDE KVINNER FRA HELE VERDEN, MED DET FORMÅL Å SETTE REKORDER, DELE ERFARINGER OG HA DET FANTASTISK MORO MENS VI GJØR DET.

LISE NANSEN **TEKST**

Initiativtagerne og organisatorteamet består av Lesley Gale (England), Kate Cooper Jensen (USA/Danmark), Lise Nansen (Norge), Marloes Swarthoff (Nederland) og Alia Veselova (Russland). Det første eventet vi organiserte var i Teuge, Nederland i 2016. Det endte med tre verdensrekorder i sekvens, bratte læringskurver, mestringsfølelse og en haug av stolte og glade jenter.

Fra et organisatorisk perspektiv var dette noe av det mest utfordrende jeg har vært med på. Det var nesten som om eventet var gandet før vi satte i gang! Først mistet vi flyene en knapp uke før start. Det er ofte en utfordring ved leie av militære fly, for de kan utkommanderes og flyttes når som helst, noe som alltid vil få prioritet over sivil utleie. Vi er ikke de første og kommer heller ikke til å bli de siste som erfarer dette. Deretter ble Lesley akutt syk på vei til flyplassen. Hun måtte bli hjemme, men bidro på sitt fantastiske vis fra sykesengen med pressemeldinger og annet utover i uka. Selv greide jeg, som er sykkelig punktlig og borderline kontrollfreak, å forsove meg til flyet mitt, så jeg endte opp med en aldri så liten omvei via Istanbul (!) for å komme meg til Ukraina. Som et lite pyntebær på toppen av kaka fikk jeg ankomst klokken tre på natten. "Er det ikke det ene så er det det andre", sa kjerringa og blødde neseblod!

Den nye flykapasiteten – eller mangel på det samme - bød på en kjempeutfordring. Hvordan plukke 60 kvinner ut fra 120 som alle i utgangspunktet var funnet gode nok til å bli med på en rekord? 120 var riktignok blitt redusert til 104 ettersom noen av deltagerne valgte å trekke seg da de to AN-72 militærflyene ble trukket og vi kun hadde 2 AN-28 og en LET. Beskjeden som gikk ut til deltagerne var at utvelgelsen av de 60 kun skulle baseres på "performance" de to første dagene. Ingen – selv ikke skygudinner – var sikret plass.

Det ble mange timer med videoanalyser før vi hadde uttaket klart til den første 57-kvinnsa og deretter 60. Da hadde vi også kommet over regelen som sier at dersom "ulike lag setter en lik rekord på samme dag vil alle rekordene stå som gjeldene verdensrekord." Med andre ord kunne vi bytte ut en andel av deltagerne fra den første 60-kvinnsen med en andel fra de som ikke ble tatt ut først og så videre. Fantastisk! Dette betød at dersom vi greide en komplett trepoengs 60-manns, deretter en ny, og så en tredje, kunne flere enn 60 være med som verdensrekordholdere! Men for en utfordring! Og det på samme dag! Som de fleste vet, kommer ikke verdensrekorder trillende ut på bestilling, så dette krevde virkelig 100% fra alle involverte.

Det var en helt utrolig følelse på dirdivene før alle rekordhoppene. Det var så stille at man kun hørte svak, konsentrert pusting fra de som lå nærmest. Alle hadde et fokusert blikk inn i basen eller over på cross partner, og konsentrerte rynker i pannene vitnet om en dedikasjon og et alvor jeg sjeldent har sett. Her var det vilje! På hvert nye forsøk med nye jenter som kom inn, løftet stemningen seg. Alle bidro med sine erfaringer til den nye jenta som kom inn, og alle nye følte seg med en gang som en del av teamet. Jeg mener det var selve kjernen i suksessoppskriften. Lagfølelsen, støtten, fokuset og konsentrasjonen. Følelsen av å gjøre dette ikke bare for deg selv, men også for andre. Alle bidro med noe og noen bidro med alt! Det er en helt spesiell og sjelden følelse å være en del av noe slikt. Det gir en følelse av at alt er mulig og at vi, som en samlet enhet er sterkere enn hvert individ tilsammen. Det kan være vanskelig nok å få en firer til å jobbe sammen i harmoni, rytme og med samlet fokus mot et felles mål. Når så 60 jenter oppnår dette – ja, det er da man har muligheten til å sette verdensrekorder!

Vi satt ikke bare en verdensrekord. Vi satt fire! Jeg er utrolig glad for å ha fått vært med å høyne nivået på storsekvenshopping for kvinner, og for å ha fått være en del av dette herlige teamet. Ikke minst kjenner jeg på en utrolig takknemlighet over å få hoppe med alle dere fantastiske damer! Spesielt stolt er jeg over at vi hadde med så mange norske jenter. Fire av disse var rookies når det kom til så store formasjoner og verdensrekordforsøk, og samtlige "leverte varene" fra første til siste hopp! Det sier mye om nivået, interessen og potensialet videre for storformasjonsshopping her hjemme. Og ikke minst muligheten for andre jenter som vil være med.

ROCK ON, JENTER!

Lises perspektiv

Skill Factory

TRE VARME JULIDAGER PÅ ÆRA.

SANDER HEGGEN LIEN **FOTO**

Det var lagt opp til at grupper på både 4-1 og 1-1 skulle få seks kvalitetshopp hver dag. To lange Caravan 208-B sto til disposisjon.

Coachlisten var lang, med blant andre Anna Moxnes, Andreas Mosling, Petter Stensvold, Olbjørn Lien, Simen Raa, Anders Emil Hustoft, Sander Lien, Espen Wigemyr, Reed Ramage, Will Wachter og Johan Lorant Karlsson.

De 54 påmeldte fikk valuta for pengene!

Winglorious basterds 2018

HELE MAI OG FØRSTE TO UKENE AV JUNI GIKK VI STOLT RUNDT OG KALTE VOSS FOR: ELOY OF THE NORTH. MENS VI SÅ VÆRMELDINGA. BØNDENE I OMRÅDET BLE NOK GLADE, MENS VI VAR GANSKE MISFØRNØYDE.

HEGE RINGARD **TEKST OG BAKKEFOTO**
SCOTT PATERSON **LUFTFOTO**

Ganske presist, samme dag som hoppingen med eventet skulle starte kom drittværet. Heldigvis hadde jeg booket load organisere med tanke på at Voss stort sett er Voss, og ikke Eloy of the north. Spesielt Chris "Douggs" McDougall og Sam Hardy fra Learn to basejump har bred erfaring i å holde seminarer. Og siden 80% av deltagerne er basehoppere, passet dette perfekt! Første dagen startet vi med Scott Paterson sitt seminar om XRW, så når været ble bedre var de som kvalifiserte for dette klare. Etterpå dro vi til Rafting senteret for ta boblebad og badstu, før Sam hadde et passe loose foredrag om base feilfunksjoner. Ingen tvil om at dette er lærerikt for alle, også ikke basehoppere. Og litt av tanken er jo å bli underholdt i drittværet på en god, morsom og aller helst lærerik måte. Base carnage er underholdende så det ryker etter. Denne dagen ble også den hardeste festen holdt med felles middag og filmvisning. Meg selv inklusive tok den helt ut, mens fredagen ble likevel hoppløs den og.

Espen Fadnes startet fellesprogrammet litt ut på dagen med seminar om hvordan hoppfelt og wingsuitere kan jobbe bedre sammen. Etterpå var det huckjam i tunnelen. Mange fra klubben stilte i tunnelen og jeg spurte om de skulle være med. Aldri i livet sa de... Wingsuitere i tunnelen. Ha-ha! Jeg skjønnte fort hvorfor. Dette var også underholdning på høyt nivå. Heldigvis var Zion Freefly der og forbarmet seg over oss, og til publikum's store skuffelse roet ting seg på neste runde og alle slapp unna relativt skadefritt.

Været på lørdag var perfekt. De som ville ble med meg til Gudvangen og hoppet base. Alle andre fikk gjort unna plenty med fallskjermhopp fra 15 000 fot og kost seg med XRW. Siden værmeldinga så tvilsom ut for resten av eventet, fikk vi

unna innhopp til Gudvangen og Njardarheim vikingleir også denne kvelden. I tillegg hadde Espen en liten overaskelse. En heldig deltager (det var kun en som kvalifiserte) fikk fly med Espen på innhoppet og lande på toppen av Skjerpingsnuten (1500 meter). Der ventet speedridere (HFL'er), som hadde båret opp baseutstyr og stod klare for å fly ned fallskjermutstyret! Så de kom flyvende til resten av innhopp gjengen fra den største base exiten i the valley of gods (internasjonale navnet nå). Åh herregud! Kan det bli kulere?

Merkelig med det... Mens får folk hoppet inn i Gudvangen, mens de er på Voss er alt bare best. Det varmer en event organisators hjerte og se på Face og Insta senere at x antall deltagere har gjort "the skydive of my LIFE". Etterfulgt av et bedre måltid i en autentisk vikingleir. Voss assa...

Resten av eventet ble det lite wingsuit hopping pga. tykt skylag. Flere var med på vanlig hopping og vi koste oss med gode historier og bilder fra livet til legenden Douggs i peisestua. Siste kvelden var det Quiz. Ha-ha-ha! For å høre hva den inneholdt måtte du bare være der. Visse ting skal bare ikke på trykk, mens jeg gleder meg allerede nå til neste års quiz! Fin kveld med masse latter! Tonfly, Veko og Skydive Voss stilte med premier. Vinneren av gjeveste prisen ble valgt ut av load organisatorene. Dette var basert på hvem som hadde mest fremgang, var mest ivrig og generelt positiv under campen. De klarte ikke å bestemme seg for en, så brødrene Tor Andre og Joakim Lerhaugen måtte klumse om 100% på en Tonfly hjelm. Fair enough, når begge var helt rå og Tor Andre viste seg å være best på klumsing. Han har nå fått seg ny hjelm.

Alt i alt. Mye lave skyer og regn, men det ble gjort opp for med veldig bra og kunnskapsrike seminarer og veldig mye god latter.

Vi hadde som vanlig mest norske deltagere, mens mange hadde reist langt. Det var veldig gøy å vise folk fra Japan, Canada, Australia, Sør-Korea, Tyskland og USA hvordan vi gjør ting her på Voss.

Ses til neste år!

69° 53.605' N Gåsvoær

Stemningshistorie fra tilreisende hopper

SENT I JULI DUKKET JEG OPP PÅ TROMSØ FALLSKJERMKLUBB FOR FØRSTE GANG. DET VAR FLAU VIND OG GOD STEMNING PÅ FELTET. FULLT AV SKJERMER OG HAPPY CAMPERS BÅDE PÅ BAKKEN OG I LUFTA.

BENDIK THOMMESEN *Tekst og foto*

Flekket fram riggen, opp med min idrett, og satt meg på første og dagens siste løft – heldig. Løftet var innhopp til Gåsvær. Fikk hoppfeltbrief over landingen, spiste is i sola mens første løft gikk, før vi tok på oss utstyret og gikk til flyet. TFSKs Cessna 182 brukte korte 20 minutter ut til Gåsvær, langs Kvaløya og ut. Jeg satt selv på siden av piloten og fikk aldri sett ut av flyet under turen, noe som gjorde opplevelsen av innhoppet enda villere!

Døra på flyet gikk opp, og jeg så bare hav ut døra. Klarsignal, og vi hop and pop'et ut i 5000 fot over havgapet mellom bratte fjell i solnedgang. Klokken 10 på kvelden. Varmt i lufta, midnattssol som badet landskapet, og ikke minst den ubegripelige lille steinen av en øy, med den kritthvite stranda vi skulle lande på. Gjengen hang lenge i skjermen og nøyt så mye av skjermkjøringa de kunne, mens de planla innflygingen. En etter en kom vi jublende ned, mens løftet før oss jublet med oss. Hele opplevelsen av å kunne hoppe inn i varme og midnattssol sent på kvelden ute i den naturen vi opplevde, gjorde at etter landing ble folk bare stående og ta inn opplevelsen. Sick.

Vi tok imot neste løft, jublet dobbelt så mye som forrige gjeng, før vi pakket skjermen. Redningsselskapet bistå oss med båt, og med retur fra Gåsvær. For den ene gruppa som satt i båten med kabin var det både varmt og tørt på den 50 minutter lange turen tilbake. For oss i den lille åpne skuta ble det en mer våt og interessant opplevelse, det gjorde hele opplevelsen enda bedre.

Gutta som satt og drakk på kaia så noe rart på de 12 fallskjermhopperne som kom opp landgangen fra havet, med hjelm og hoppdress...

Takk til TFSK til ett supergodt organisert hopp. Første og eneste hopp i Tromsø. Kasse!

STORM

PULSE

ARE YOU FLYING THE RIGHT PARACHUTE?

"ALL IN ALL IT IS THE PERFECT ALL AROUND CANOPY FOR ME. IF YOU ARE NOT DEDICATED TO SWOOPING IT WILL OFFER MORE THAN YOU WILL PROBABLY USE... TOP OPENINGS, WIDE SPEED RANGE, CRW - FUN, GOOD FOR WINGSUIT ..." "NEVERTOOLOW

"IT HAS A FANTASTIC CRISP OPENING, FUN TO FLY AND A PREDICTABLE POWERFUL FLARE. AS ALWAYS PD GOT IT RIGHT. THIS PARACHUTE REALLY WORKS AS ADVERTISED." "TACTICO

PERFORMANCE DESIGNS
COMPARE
PULSE • SABRE2 • STORM • SPECTRE

WWW.PERFORMANCEDESIGNS.COM/COMPARE4

*REVIEWS FROM DROPZONE.COM

#DreamOfFlight

Unnskyld – jeg har trampa i kalotten.

OG NOEN GANGER ER DET VANSKELIG Å VITE HVORDAN MAN SKAL HANDLE RIKTIG NÅR MAN FØRST HAR HANDLET FEIL...

DEREK BROUGHTON **TEKST**
NORMAN KENT **ILLUSTRASJONSFOTO**

DETTE HAR SKJEDD.

Under NM i fallskjermhopping på Voss i August ble jeg ved en anledning tilbudt drikke fra en annen utøver. Denne drikken ble presentert som redbull blandet med XI-1 pulver, et pulver jeg kjenner til som inneholder salt, elektrolytter og sukker og kan kjøpes på sportsbutikk i Norge.

Der og da var jeg sliten etter å ha sovet lite de siste ni nettene på grunn av et ribbeinsbrudd og tenkte meg ikke mer om enn at et par slurker redbull var noe jeg hadde lyst på.

Etter at jeg hadde drukket kom det fram at pulveret var kjøpt i Canada. Men i og med at jeg kjenner den andre utøveren veldig godt og vet han har de samme holdningene som meg i forhold til antidoping, så bekymret jeg meg ikke mer over at dette kunne inneholde noe ulovlig fra dopinglisten.

Senere samme dag kom antidoping til NM og jeg ble plukket ut i dopingkontroll. I A-prøven fra denne kontrollen ble det påvist Metylheksanamin, som er et stoff på listen over prestasjonsfremmende midler som ikke er lov å bruke i konkurranse (gruppe 6S).

Jeg som utøver på landslaget mer eller mindre sammenhengende i 12 år vet godt at det er mitt ansvar å passe på hva jeg putter i min egen kropp. Den andre

utøveren står helt utenfor ansvar for min situasjon. Han er en god venn og handlet selv i god tro da han heller ikke var klar over at det var noe ulovlig i produktet. Det at man er ansvarlig for hva man får i seg er ikke bare en bra og riktig regel for idretten. Det er en leveregel man bør ha i livet uavhengig av om du driver idrett eller ikke.

For idrettens del har historien vist at hvis reglementet er annerledes vil utøvere som ønsker å jukse kun trenge å ha en i støtteapparatet som er klar til å ta skylden for en positiv dopingprøve. Dette er årsaken til at reglementet legger alt ansvar på utøveren selv. Dette vet jeg, jeg har alltid støttet det og jeg støtter det fortsatt. Fra tid til annen hører man om utøvere som er tatt i dopingkontroll og bedyrer sin uskyld og at idrettens regler gir et dårligere rettsvern enn i det sivile. Jeg kan forstå dette synspunktet godt (spesielt i lys av hva jeg selv nå har opplevd). Men det store bildet er at uten et regelverk hvor utøveren er 100% ansvarlig for seg selv vil man aldri komme jukset til livs, og det er viktigere.

Enhver dopingsak blir vurdert individuelt og den teoretiske strafferammen i mitt tilfelle er alt fra en advarsel til fire år utestengelse. Det er mange formildende omstendigheter i min sak, alt fra at jeg samarbeider, til hvordan det hele skjedde, men hvordan påtalenemnda dømmer er fryktelig vanskelig å vite og jeg må bare vente og se. Den straffen jeg får må jeg ta, og slik jeg ser det fortjener jeg straffen, og viktigere idretten fortjener at jeg får straffen.

VALGET OM VM

Dagen etter at jeg ble varslet om den positive dopingtesten hadde jeg mitt første møte med saksbehandler og etterforsker i min sak i Antidoping Norge sine lokaler på Ullevål Stadion. Der fikk jeg forklare meg og sto overfor noen valg. Et av valgene var å ta stilling til om jeg skulle gå med på frivillig umiddelbar suspensjon. Moralsk har dette vært et veldig vanskelig valg. På den ene siden følte jeg at det eneste riktige ville være å gå med på frivillig suspensjon. På den andre siden har jeg et lag hvor fire andre har satset i fire år (og lenger). VM i år har vært hovedmål og antakelig er dette siste VM for enkelte av de jeg er på lag med. Det har vært et vanskelig valg også fordi jeg en gang i fremtiden skal fortelle mine to barn om hva som har skjedd. For meg er det viktig å da kunne forklare at når jeg først hadde "trampet i kalotten" så tok jeg de etisk riktige valgene når uhellet først var ute.

Etter råd fra min kone Marianne, lagkompiser, Jan Wang, Kristian Moxnes og anbefaling fra min etterforsker og rådgiver i saken på Antidoping Norge valgte jeg å ikke gå for umiddelbar suspensjon. Saksbehandler stipulerte ut saksgangen i min sak og utifra det vil jeg ikke motta noen dom før etter VM. Antidoping sjekket også opp det juridiske for meg og de kunne bekrefte at resten av laget og Norge vil beholde plassering vi får i VM uansett utfall av min sak. Dette var et av kriteriene for at det skulle føles riktig for meg å dra på VM. Mitt resultat er det noe usikkerhet rundt da metylheksanamin kun er ulovlig i konkurranse og dette uansett er ute av kroppen for lenge

siden, men det får jeg ta stilling til når domsutvalget har kommet fram til riktig konsekvens for mitt regelbrudd i starten av November.

UNNSKYLD

Mange av de jeg har snakket med så langt mener jeg ikke har sviktet noen fordi det hele skjedde på grunn av uaktsomhet og ikke med overlegg. Likevel er det vondt for meg fordi jeg uansett føler det som jeg har sviktet mange. Det er fint lite jeg kan gjøre annet enn å si unnskyld.

Unnskyld til lagkamerater, sponsorer, og samarbeidspartnere. Unnskyld til konkurrenter som fortjener en ren konkurranse. Hvis dette ender med at noen skal få en medalje i posten, unnskyld for det. (Jeg har alltid tenkt at det må være skuffende å motta en medalje på den måten.) Unnskyld til Fallskjermt-Norge, som jeg ikke i min villeste fantasi hadde trodd skulle få en slik ripe i lakken på grunn av mine handlinger.

Samtidig vil jeg si takk til Marianne, Lagkompiser Jan Wang, Kristian Moxnes, og mange andre (dere vet selv hvem dere er) som har støttet meg i det som har vært en vanskelig tid for meg. Jeg vil og takke Antidoping Norge for det viktige arbeidet de gjør, og spesielt min saksbehandler for måten han har møtt meg og arbeidet han har gjort.

Jeg har fire store kjærligheter her i verden, det er Marianne, Tuva, Casper og fallskjermidtretten. Det hele går heldigvis mest utover meg, og jeg håper at det ikke ender med en konsekvens som får en negativ konsekvens for et VFS landslag. Det ville vært veldig synd.

ELEFANTEN I FRITTFALL

Hvis det skal komme noe godt ut av dette håper jeg det kan være at elefanten i rommet blir løftet fram.

De som kjenner meg vet at jeg er avholdsmann og har et nøkternt forhold til mye her i livet. Jeg har i hele min hoppkarriere forsøkt å være en klar stemme for ren idrett og en motpol til en tidvis liberal holdning i deler av fallskjermt miljøet når det kommer til ulovlige midler. Dette kommer jeg til å fortsette å være. Jeg har mange ganger hørt andre hoppere uttale en slags "politisk korrekt holdning" som går i gata:

"Folk kan få holde på med hva de vil med hjemme på fritiden sin, men på hoppfeltet må vi holde dopet helt ute."

Hvorpå jeg har forsøkt å poengtere at denne holdningen i seg selv også er for liberal. Det er heller ikke greit å holde på med hva man vil hjemme. Ulovlig stoffer er et samfunnsproblem vel så mye som et problem i idretten, og det har direkte sammenheng med tung kriminalitet som skader og tar livet av utallige skjebner. Så er det da også skjebnens ironi at det er to utøvere som ikke har hatt noen annen intensjon enn å være rene som i en uaktsom situasjon blir tatt og skal straffes. Er det urettferdig at de er de som blir tatt? Nei det er det selvfølgelig ikke. Helst skulle alle regelbrudd blitt oppdaget og behandlet. Det eneste som er urettferdig er alle tilfeller hvor skyldige ikke blir tatt. For de rene utøverne fortjener å konkurrere i rettferdige forhold, og alle hoppere fortjener å dele luft med rene utøvere som ikke har stoffer som gir en negativ sikkerhetsmessig påvirkning i seg.

15.5 years support

maintenance by choice

CYPRES

Reliability made in Germany

TEAM PLAYER

Photo: Philip Berstermann Fotografie

#CYPRES Sales Manager

Carmen Hübner on her way to altitude

#skydiving #CYPRESteam

www.cypres.cc

FOTOUTVALG

HEAD-UP TRACE — den nye vinen

TOM NAEFOTO

Brødrene Torgrim og Vigleik Takle over Empuriabrava i Spania.

Peace

NORMAN KENT**Foto**

Hoppere fra mange land deltok på P3 Powerplay ved Skydive Perris. Som finale ble alle gruppene samlet til å forme en formasjon som stavet PEACE – en nydelig upolitisk beskjed fra fallskjermmiljøet til verden.

Wingsuitrekord – træning

NORMAN KENTFOTO

Kvalifisering og træning på Skydive Chicago for den kommende wingsuit verdensrekorden som er planlagt i november på Zephyrhills, Florida.

Forsøk på vertikal verdensrekord

NORMAN KENT**Foto**

Verdens beste freeflyere møttes på Skydive Chicato for å slå den tidligere rekorden på 164. Det fortelles om et fantastisk arrangement, med superhøyt nivå på de 250 deltakerne. Forsøket på 200 har vært planlagt i tre år. Hoppene gikk fra 19.000 fot. Været skapte hindringer, så det ble bare gjennomført 12 løft, men rekorden satt ikke. Arrangørene lover å prøve igjen om et år eller to.

JOHN KRISTIAN DAHLFoto

JOHN KRISTIAN DAHLFoto

HVA VI SKAL DE SISTE TO UKENE
I JULI 2019? PÅ MIDNIGHT SUN
BOOGIE SÅ KLART!

LINN AMUNDSEN MIKKELBORG**TEKST**

For et sted, for en mottakelse, for et
hoppfelt, for en gjeng – for en boogie!
Vi hadde lenge gleda oss til å vise
vårt vennepar fra USA/Tyskland vår
nordnorske landsdel og ikke minst,
oppleve MSB. Både landsdelen og
boogien leverte så til de grader! Vi
velger å la våre venner Casey Pruett
og Kristina Targan beskrive sin
opplevelse av Midnight Sun Boogie.
Takk for oss – ses til neste år!

REIDAR KROGSTADFoto

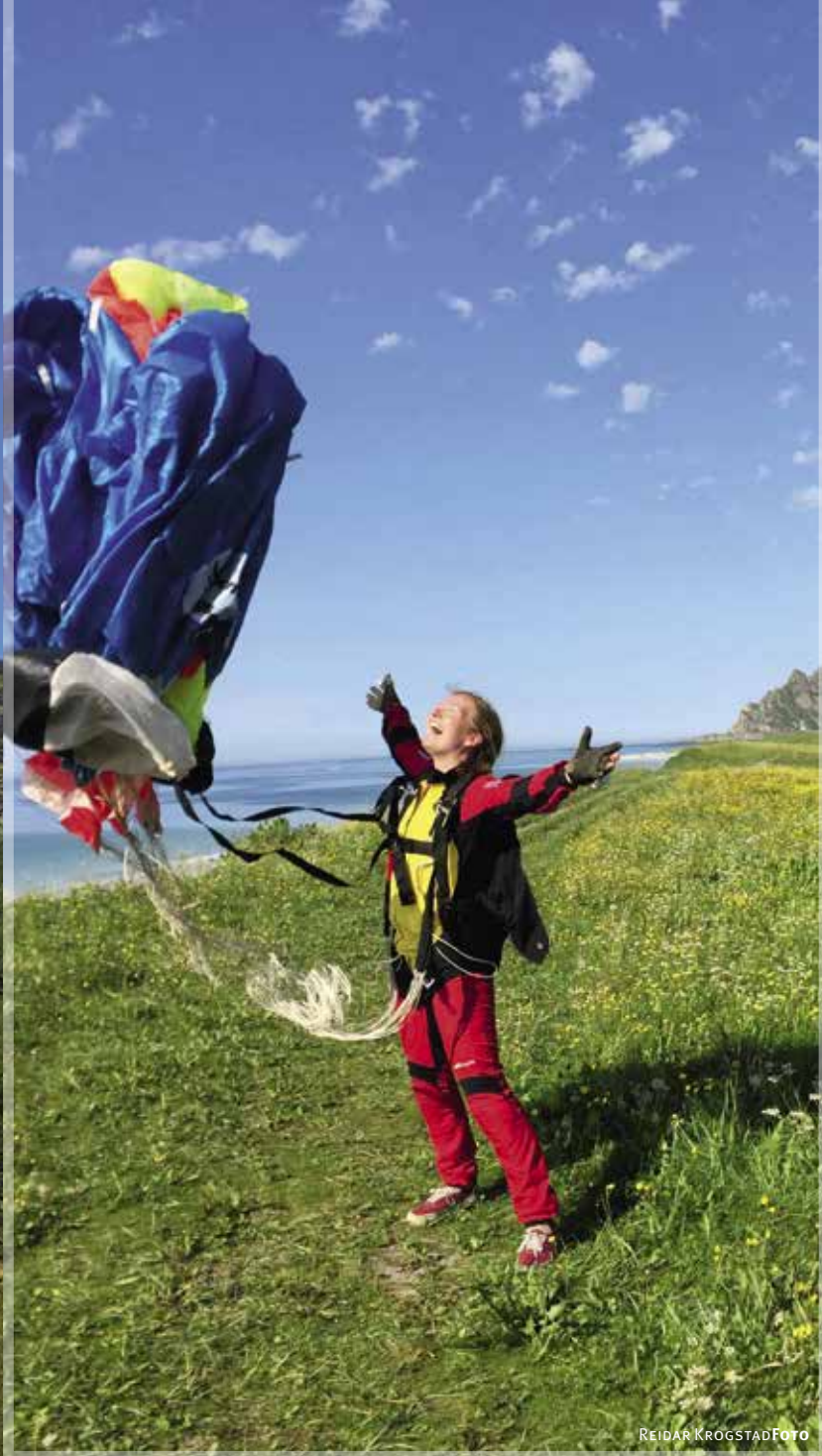
REIDAR KROGSTADFoto

REIDAR KROGSTADFoto

Midnight sun boogie

REIDAR KROGSTADFoto

REIDAR KROGSTADFoto

Forventninger

NOEN SOLFYLTE DAGER I JULI FLYTTET VI OSS TIL ET SPEKTAKULÆRT STED NORD FOR POLARSIRKELEN I NORD-NORGE, FOR Å DELTA PÅ MIDNIGHT SUN BOOGIE 2018. VI HADDE HØYE FORVENTINGER, OG DE BLE ALLE OVERGÅTT.

CASEY PRUETT OG KRISTINA TARGAN**TEKST**

Noen venner plukket oss opp på flyplassen i Narvik, og vi satte kursen mot Elvenes. Vi ble umiddelbart imponert over den effektive driften. Boogiehoppere, elever på skjermkurs, AFF og line gikk lykkelig om hverandre. Vi satt opp teltet, pakket ut utstyret og fikk det sjekket, registrerte oss, kjøpte hoppbilletter, og gikk opp.

Utsikten fra høyden var helt slående! At solen aldri gikk ned så lenge vi var der ga hver fjelltopp, sjø, elv og isbre en magisk glød – alle hopperne smilte. Det er sjelden at klatringen til høyden er så hyggelig som dette, når alt du ser er fantastisk. Valerio, Porter-piloten, var trivelig vertskap ombord i flyet sitt. Han ga topp informasjon om vindforhold og bakkehastighet for å sikre trygge forhold mellom gruppene på hvert enkelt løft. Så snart en var ute av døren var det spennende å både huske planen, og å ta inn inntrykkene. Man ville nesten trekke høyt, bare for å få mer tid i skjerm til å nyte utsikten.

Vi var imponert over varmen og gjestfriheten fra alle på hoppfeltet. Lokale ønsket oss hjertelig velkommen til hoppfeltet deres, og takket oss for å ha kommet. Alle boogie-deltakerne inviterte oss med på hopp, måltider og feiringer. Vi lærte om kasse-tradisjonene, og jeg klarte til og med å delta i kampen, og få meg noen øl selv. Jeg har blåmerker å vise frem for å bevisse det. Hele arrangementet var en super opplevelse for oss, og vi satte stor pris på gjestfriheten, hoppene, og særlig de nye vennene vi fikk. Takk!

ARILD RASMUSSENFoto

LINN AMUNDSEN MIKKELBORGFoto

REIDAR KROGSTADFoto

JOHN KRISTIAN DAHLFoto

Minneord om Henrik Langli

Henrik er den gærneste jeg vett om. Med pluss foran! Han elsket leik og morro. Og han elsket å fly wingsuit! Han turde å følge drømmene og lidenskapen sin. I løpet av den tida vi fikk leike sammen gikk Langli fra å være en hårat nybegynner til å bli en fokusert mentor. Han sa han ville gjøre ting på den riktige måten, tenke sikkerhet, kutte ut å ta snarveier og bruke tida på å bli god. Og det gjorde han virkelig! Med den samme gleden, med den samme ville, vidunderlige latteren. Jeg fleipa mye med han, om hvor voksen og årtntli han var blitt, men herregud så gla jeg var! Jaja, han var jo fortsatt Langli, så noe krumspring og øredeng måtte det jo bli..

Sjøl om alt vi dreiv med var leik og morro, så hadde vi en seriøs undertone. Henrik var ambisiøs og ville bli god. Skikkelig god. Og han var god! Han fløy fort og presist. Tett og lekent. Han satsa og stod på skikkelig, og vi reiste rundt på masse turer både i Norge og utaskjærs, jøss var det latter og fest, men fokus var på hoppinga. Han gjorde en rodeo som ble kjent over hele verden, han var på fransk tv, norsk radio, amerikansk reklame.

At en som så ut som han kom rett fra mctreff med bandidos kunne være så utrolig snill og omtenksum. Han passa alltid på, innimellom alt tøyset; Korsen går det egentli med de i dag? E elske de. E elska dokk! Og han hata mobbing, urettferdighet og baksnakk. Rett ska vær rett!

Mange sier at, herregud, det ække noe rart at dere blir knyttet sammen og får nære vennskap, dere som står der sammen på kanten av fjellet, dere som kaster dere ut og ser døden i øya sammen. Men det ække sånn det er; Det er menneskene, de fantastiske menneskene. Som også elsker å leke så mye at vi finner dem der, på toppen av de bratteste fjellene. Jeg tror at vi hadde blitt venner uansett hvor vi hadde møttes. Det har noe med å kjenne igjen noe, i driven, i smilet, glimtet i øya. Når en er ei (halv)gammal dame, som har lyst til å gjøre mer leiking enn å gå i badeland med unga, så er det helt villt å møte. andre som har den samme boblende livsgleden, barnslige leikenheten og energien. Andre som så lidenskapelig vil nyte livet.

Takk - Lina Kittilsen

Henrik var en gledesspreder. Han viste aldri misnøye ved noen anledning, snarere det motsatte.
Tore Helgedagsrud

Skulle ønske at det å ha det største hjertet ga et ekstra frikort.
Espen Fadnes

Om bare latter hadde vært mulig å få med i ett blad.
Kim Normann

Jævla fin fyr, snill som dagen lang.
Runar Hemminghytt

Mye sprell og fornuftige saker, aldri sure miner og mye fliring.
Erland

Henrik sto opp for vennene sine, godtok ikke at andre ble behandlet med urett og var alltid hjelpsom.
Anders Mæland

Henrik brydde seg ikke om hvor noen var i sin progresjon, Henrik var en godhjertet mann som ønsket å løfte alle og en hver.
Emil Johansen

Henrik var en av mine beste kompiser i base sporten. Mye av grunnen til at jeg fortsatte å hoppe var Henrik og hans varme og inkluderende vesen, turene og samtalene våre. Latteren hans kunne høres på en mils avstand og jeg kunne ikke la være å smile når jeg så han. Henrik var en av de personene som gjør base sporten så spesiell, og til en gjeng man både vil omgås og dele de ekstreme opplevelsene med. *Alf-Ole Førø*

- «Lina kjefter jo på oss når vi ikke flyr som folk å i sommer så fikk hun sett videoen av at vi fløy fra nebbet. Hu kjefta på oss begge to, men Langli tok meg i forsvar da «du kan ikke kjefta på Fredrik hvertfall, for han fløy som ei litta jente»

Fredrik Bruun

familie og venner fylte Selbu kirke til randen for å minnes Henrik den 8 august.

TAKK FOR TIDEN VI FIKK SAMMEN.

For alle eventyrlige samtaler, latterfulle bilturer, fjell rodeo, exit spotting, hike turer, og alt mellom linjene.

For alle ideer du delte, diskuterte og iverksatte.

Takk for minnene du har gitt, sporene du har satt og for at du var akkurat du.

Med deg i nærheten var det aldri tvil om at alt løste seg, uansett hva det skulle være.

Aldri har jeg, eller vil møte noen som deg, en unik person med mer omsorg og trygghet enn de fleste.

Du var flink, fokusert og lærevillig. Rett og slett en fyr som kunne det han gjorde, noe som gjenspeilet seg godt i flygingen din.

«Henrik og jeg hadde ofte gode ideer, og presenterte ofte disse for Anders som da ble litt likblek. Henrik og jeg lo mye av dette.

Spesielt på denne turen da jeg ville gjøre en gainer; Anders protesterte og Henrik lo». En av mange situasjoner som beskriver oss

to sammen, endelig hadde jeg funnet en som tenkte likt som meg!

Henrik Langli, du var og er mitt forbilde. *Rebecca Løchen*

Det var med stor sorg vi mottok beskjeden om at Henrik hadde omkommet. Han gikk kurs hos i NTNU Fallskjermlubb i 2013 og ble raskt en aktiv hopper. Vi som var så heldige å kjenne ham kommer til å savne ham for hans livlige tilstedeværelse, nydelige personlighet og eksepsjonelle latter. Det var umulig å ikke trekke på smilebåndet når Henrik var i nærheten og laget stemning. Han hadde en beundringsverdig lidenskap for sporten og en helt utrolig evne til å glede seg over det andre mennesker kanskje vil kalle filleting. Vi burde alle ta til oss litt livslærdom fra denne mannen. Vi savner ham dypt.

Ntnu fsk

Jeg har aldri møtt en så hjelpsom person noen gang. Helt enestående person. Smilte og flira ca 15 timer i døgnet. Vi var veldig stolte av å ha Henrik med i VKB. Han gjorde veldig mye på kort tid og gjorde en god del nye ting som imponerte oss gamlegutta. «Har du lyst, har du lov» sa han ofte. Det er et gammelt VKB uttrykk som er vår eneste vedtekt i VKB's lover.

Kjør på! Ingar Strand

Henrik var en av de tøffeste og fineste personene jeg har møtt! Han hadde mye kunnskap som han gjerne delte med oss, og en naturlig råskap og dedikasjon i seg som jeg så opp til! Han hadde et hjerte av gull hvor det var plass til oss alle sammen! Han hadde en utstråling som fikk oss alle til å føle oss vel i Hannes nærvær. Har aldri vært på tur med Henrik uten at han fikk oss til og le så vi fikk vondt i magen, han selv inkludert. Glemmer deg aldri Henrik!

Simon Ærø

Henrik hadde evnen til å få andre til å føle seg trygg. I situasjoner hvor man kjente på frykt og tvil, hadde Henrik evnen til å ta deg ut av tankespinnet og få fram smilet ditt. Alle som kjente Henrik satte stor pris på hans vinnende vesen, og hans måte å overføre sin selvtillit og kompetanse til andre.

ESPEN FADNES TOK GULL OG AMBER FORTE EN STERK TIENDEPLASS I DET ANDRE FAI-VERDENSMESTERSKAPET I VINGEDRESS. ESPEN ER DEN FØRSTE NORSKE FALLSKJERMHOPPEREN SOM VINNER ET VM.

Resten av pallen besto av Chris Geiler (USA) på andreplass, og Dmitry Podoryashy (RUS) på tredje. Det var 63 deltakere fra 23 nasjoner med i mesterskapet, som ble arrangert ved Dropzone Prostějov i Tsjekia.

Gullgutten forteller selv

Jeg må innrømme at det ble en klump i halsen da nasjonalsangen ble spilt mens det norske flagget i midten steg opp litt høyere enn det russiske og amerikanske. Siden seieren i World Cup i 2015 har det blitt mye nesten, og det har ofte vært en kamp mot akkurat de jeg stod i mellom,

Chris Geiler (2. plass) fra USA og Dmitry Podoryashy (3. plass) fra Russland. Veien til denne seieren har vært lang, det har kostet utrolig mye tid og penger. Alt annet i livet har vært på vent, og alt har dreid seg om å bli best mulig i vingedrakt. Det var nok derfor jeg ikke klarte å se mer enn to sekund bort på Trude Sviggum under nasjonalsangen. Da hadde det blitt grining.

**VM-gull
– gratulerer Espen!**

AMBER FORTEFoto

AMBER FORTEFoto

En vingedrakt performance konkurranse er et maraton for hodet. Hvert hopp lever sitt eget liv der det må presteres på et bredt plan. Du kan kun avvike 300 meter høyre eller venstre mens du flyr i en rett horisontal linje fra utsprang til skjermåpning. Det er til å bli paranoid av når utspranget er 6 km fra endepunktet, 12000 fot over bakken, vinden ofte sterk fra siden og gjenkjennbare punkter på bakken er få. Og mens hopperne vet at et avvik vil koste en topplassering, må det samtidig presteres maks i lengde, tid eller hastighet.

Amber Forte og meg selv startet et ambisiøst treningsprogram i januar 2018. Målet var å både ta medalje i performance og akrobatisk gren under VM. Til sammen tilbrakte vi 12 uker i Perris, California i perioden frem til midten av mai. Progresjonen ble en helt annen da vi var to som jobbet sammen. Vi valgte et system der vi gjorde seks hopp per dag i fire dager, for så å ta en dag pause. Hver dag startet med styrke og utholdenhetstrening på treningsenter 0700, så hoppet vi til 15:00 og i senga 21:00 for å få åtte timers søvn. Det er fysisk veldig hardt å prestere i vingedrakt, og vi så raskt gode resultater av å være strukturerte.

Vi gjennomførte to store private konkurranser (WOWS), og prestasjonene var lovende for begge. Målet om å få Amber inn på topp 10 og min egen drøm om seier levde videre. På våren valgte vi å legge bort planen om å stille i akrobatisk gren og satte i stedet inn 100 % fokus på performance.

I VM stilte 62 utøvere fra 22 nasjoner i performance. Det var et på papiret veldig sterkt startfelt, og resultater fra ulike nasjonale konkurranser tydet på at USA stilte med de sterkeste, men undertegnede litt bak. Rett før konkurransen tok jeg et valg og droppet den nye konkurransedressen, og satset på en to år gammel dress som ble laget for den legendariske Red Bull Aces. Ingen har noen gang brukt dressen til en 1st kategori

STEVE HUBBARDFoto

- ⊕ I vingedress performance måles tre parametre med GPS innenfor et konkurransevindu på 3000 til 2000 meter til ett resultat. Det gjennomføres som tre hopp, utført med samme utstyr.
- ⊕ Tid måles som tid innenfor evalueringsvinduet - jo lengre jo bedre.
- ⊕ Distanse måles horisontalt over bakken innenfor vinduet. Jo lengre jo bedre.
- ⊕ Hastighet måles som den høyeste snitthastigheten horisontalt over bakken innenfor vinduet. Jo lengre du fyr på kortest mulig tid, jo bedre.
- ⊕ I akrobatisk vingedress deltar lag bestående av to piloter og en kameraflyger. Det gjennomføres både faste moves trukket fra en dive pool, og frie runder bestående av loops, rolls, overganger og docks. Lagene scorer poeng for både antall formasjoner, men også for kameraarbeid og stil. Stilpoeng gis for kroppsposisjon, smoothness, kontrollerte dockinger og fremoverhastighet.

Resultater

NAME	RND 1	%	RND 2	%	RND 3	%	DIST%	RND 1	%	RND 2	%	RND 3	%	SPEED%	RND 1	%	RND 2	%	RND 3	%	TIME%	TOT
1 Espen Fadnes (NOR) Squirrel C-Race; 85.8kg	4223	94.2%	4038	96.3%	4558	93.4%	94.7%	275.4	90.5%	271.4	92.2%	295.2	93.7%	92.1%	92.9	92.6%	91.0	92.9%	84.3	98.6%	94.7%	281.5
2 Chris Geiler (USA) Squirrel CR+; 91.6kg	3999	89.2%	4191	100.0%	4879	100.0%	96.4%	280.8	92.3%	283.7	96.3%	301.0	95.5%	94.7%	100.2	90.0%*	97.9	100.0%	61.5	71.9%	87.3%	278.4
3 Dmitry Podoryashy (RUS) Phoenix-Fly Vampire Competition; 102.0kg	4206	93.8%	3934	93.9%	4569	93.6%	93.8%	259.2	85.2%	259.9	88.3%	285.1	90.5%	88.0%	95.4	95.2%	92.6	94.5%	85.6	100.0%	96.6%	278.3
4 Joe Ridler (USA) Squirrel CR+; 92.6kg	4483	100.0%	3777	90.1%	4259	87.3%	92.5%	275.8	90.7%	276.1	93.8%	301.0	95.5%	93.3%	82.7	82.5%	81.9	83.6%	76.8	89.8%	85.3%	271.1
5 Alexey Galda (USA) Squirrel CR+; 95.1kg	4184	93.3%	3710	88.5%	4334	88.8%	90.2%	261.7	86.0%	260.3	88.4%	292.0	92.7%	89.0%	88.5	88.3%	88.7	90.6%	77.2	90.2%	89.7%	268.9
6 Luke Rogers (AUS) Squirrel CR+; 91.0kg	4084	91.1%	3985	95.1%	4504	92.3%	92.8%	280.1	82.9%*	270.0	91.7%	297.4	94.4%	89.7%	89.3	89.1%	84.5	77.7%*	73.3	85.6%	84.1%	266.6
7 Travis Mickle (USA) TonySuit J-Nite; 113.1kg	4006	89.4%	3921	93.6%	3536	65.2%*	82.7%	304.2	100.0%	294.5	100.0%	315.0	100.0%	100.0%	76.1	76.0%	82.7	84.4%	71.3	83.3%	81.2%	263.9
8 Aleksei Shatilov (RUS) TonySuit J-Nite; 102.5kg	3971	88.6%	3779	90.2%	4031	82.6%	87.1%	263.9	78.1%*	275.4	93.5%	295.2	93.7%	88.4%	85.4	85.2%	85.2	87.0%	74.1	86.6%	86.3%	261.8
9 Fons van den Boom (NED) Squirrel CR+; 89.2kg	3987	88.9%	3691	88.1%	4248	78.4%*	85.1%	227.9	74.9%	235.8	80.1%	260.3	82.6%	79.2%	94.0	93.8%	90.9	92.8%	84.9	99.3%	95.3%	259.6
10 Amber Forte (NOR) Squirrel C-Race; 82.4kg	4037	90.1%	3715	88.6%	4238	86.9%	88.5%	258.1	84.9%	253.4	86.1%	283.3	89.9%	87.0%	84.4	75.7%*	81.8	83.5%	75.6	88.4%	82.6%	258.0
10 Ola Johansson (SWE) Squirrel CR+; 88.6kg	3972	88.6%	3438	82.0%	4258	87.3%	86.0%	257.4	84.6%	232.2	78.9%	268.2	85.1%	82.9%	87.3	87.0%	83.0	84.7%	81.9	95.7%	89.2%	258.0

«Det er veldig vanskelig
å følge linjene.»

performance konkurranse, men jeg gikk for magefølelsen da det virket umulig å vinne med det nye utstyret. Amber hadde tidligere på året valgt den samme dressen, og hun slo meg på trening. Mange undret seg over at vi stilte i lite prøvde og mindre vingedresser.

Resten er en historie om en lang rekke personlige rekorder og mye stang inn. Hele konkurransen opplevdes som en drøm for

både Amber og meg selv. Hver gang resultatene kom opp ble bare smilet større og større. Det er sprøtt å se så mange bak seg på en resultatliste og nervene blir bare hardere og hardere å håndtere inn mot finalehoppene. Det nest siste hoppet ble avgjørende. På spesielle forhold måtte vi redusere utsprangshøyde fra 12000 til 10000 fot. Det ble mitt livs beste hopp, mens Chris Geiler (USA) som ledet, trolig opplevde sitt svakeste. Alt snudde og jeg måtte kun unngå feil i aller siste omgang. Da jeg kom ut av målingsvinduet i 6000 fot ristet jeg på hodet og sang i fritt fall. Det ble de fineste 20 sekundene i fritt fall noensinne, og en spesiell ferd ned i skjerm.

På bakken stod Trude og Amber. Det ble klemmer og smil. Vi nådde begge målene våre med et nødsrik. Det var medvind til siste slutt og et verdensmesterskap vi aldri vil glemme. Om to år blir det VM for alle grener i Russland. Vi snakket med flere av russerne, og de fortalte om store planer og de gleder seg til å få verden på besøk. Vi lovt at vi skal stille i både akrobatisk og performance.

Jeg har siden 2015 mottatt forbundsstøtte og vært en del av landslagsgruppen. Amber søkte og fikk godkjent stipend tidligere i sommer. Resultatene hadde ikke blitt de samme

uten støtten. Det betyr enormt mye å ha et forbund som satser på internasjonale resultater. Tusen takk!

NM fallskjerm på Voss 2018

ETTER EN SOMMER UTEN LIKE, MED UKESVIS MED SKYFRIE
DAGER, HØYE TEMPERATURER, MASSE HOPPING OG SPRELL
VAR DET TYPISK AT VÆRMELDINGEN UKEN FØR VI SKULLE
ARRANGERE NM SÅ MER ELLER MINDRE GRÅ OG VÅT UT.

KJELL ØYENFoto

KENNETH ASPHEIMFoto

MINA PETERSEN FOR VOSS FSK

Men, som vi vet godt her på Voss, er at man ikke skal ta sorgene på forskudd når værvareselet ser håpløst ut, og vi er glade for at så mange allikevel valgte å ta turen til Voss, og også melde på flere lag i siste liten – for her ble det hopping.

Som seg hør og bør ble NM på Voss åpnet med felespill, og Voss Vind Girls viste litt av sine triks fra tunellen. Med Egil som speaker ble dommere, stevneleder og jury presentert, og NM 2018 var herved åpnet tirsdag 7. august.

Vi fikk tre av fire dager med hopping, og hele 64 løft i lufta, selv med en del utfordringer med været – men samtlige grener fikk nok runder til at konkurransen ble gyldig, og det ble delt ut medalje i alle grener unntatt VFS hvor det kun var to deltakende lag. Det ble ikke konkurrert i nybegynner FF/FS i år, dessverre.

VI GRATULERER ALLE VINNERNE:

«Team ROFL» fra OFSK vant FFR
«Zion» fra VFSK med overlegen seier i FF Open

«Fs 2020 Testo» fra TØFSK tok gull i FS4-R
«X3M-Pelican» fra TØFSK vant FS4 Open
«Blokktett» fra TØFSK med gull i FS 8

OG SIST, MEN IKKE MINST:

Regjerende norgesmester, Espen Fadnes fra VFSK stakk også i år av med seieren i Wingsuit Performance – Gratulerer!

Resultater og poeng fra alle rundene finnes på www.nmfallskjerm.no

Årets bankett ble holdt i den nyåpnede vikinglandsbyen, Njardarheimr i Gudvangen. Her inviterte vikingene til øksekast og pil og bue skyting før tre-retters middag ble servert sultne fallskjermhoppere. Etter middag var det tid for medaljeseremoni, premieutdeling og feiring av årets fallskjerm NM i ekte viking-ånd.

63 deltakere fordelt på 25 lag og 10 wingsuitere stilte på Voss under NM. Årets deltakere/lag stilte fra klubber rundt om i landet, og her var Bodø-, Fønks-, Lesja, Oslo-, Nimbus,

Stavanger, Tønsberg og Voss fallskjermklubb representert – dog var det Tønsberg som også i år stakk av med vandresverdet for flest påmeldte lag i årets NM. Gratulerer!

Voss Fallskjermklubb ønsker spesielt å takke årets dommere anført av Anna Maria Lund, stevneleder, Vibeke Valle, juryen og speaker Egil Bye for godt samarbeid og et vel gjennomført NM – og selvfølgelig alle deltakere og videografer! Vi håper å se alle tilbake på Voss igjen om ikke så lenge!

Med ønsker om en fortsatt fin hopp-høst for alle fallskjermvenner.

KENNETH ASPHEIMFoto

KENNETH ASPHEIMFoto

ARTISTIC EVENTS - FREEFLY - INTERMEDIATE

POS	NAT	TEAM	1	2	3	4	5	6	JO	TOTAL
1	NOR	205 - Team ROFL, Oslo FSK	8.6	7.5	7.4	8.0	8.8	-	-	40.3
2	NOR	204 - Zoodivers, Tønsberg FSK	7.5	8.6	7.4	8.2	5.0	-	-	36.7
3	NOR	201 - Dreamteam, Voss FSK	5.6	7.8	5.8	6.9	4.7	-	-	30.8
4	NOR	203 - Rumpelandingslaget, Voss FSK	0.7	3.1	5.7	4.6	3.2	-	-	17.3
5	NOR	202 - ToTrøtte Ryper, Nimbus FSK	0.5	4.3	5.7	5.2	1.3	-	-	17.0

ARTISTIC EVENTS - FREEFLY - OPEN

POS	NAT	TEAM	1	2	3	4	5	6	JO	TOTAL
1	NOR	604 - Zion, Voss FSK	9.0	8.4	9.2	8.4	7.9	-	-	42.9
2	NOR	602 - Team ROFL, Oslo FSK	8.0	2.1	5.9	7.5	1.5	-	-	25.0
3	NOR	603 - NolZ, Voss FSK	3.1	0.8	6.4	6.2	1.6	-	-	18.1
4	NOR	601 - Testo Pelicans, Tønsberg FSK	3.4	1.9	1.9	6.3	2.0	-	-	15.5

FORMATION SKYDIVING 2-WAY - NOVICE

POS	NAT	TEAM	1	2	3	4	5	6	JO	TOTAL
-	NOR	901 - Rumpelandingslaget, Voss FSK	-	-	-	-	-	-	-	0

KENNETH ASPHEIMFoto

KENNETH ASPHEIMFoto

KENNETH ASPHEIMFoto

KENNETH ASPHEIMFoto

FORMATION SKYDIVING 4-WAY - OPEN

POS	NAT	TEAM	1	2	3	4	5	6	7	8	JO	TOTAL
1	NOR	404 - X3M-Pelican, Tønsberg FSK	13	14	14	12	15	-	-	-	-	68
2	NOR	401 - !!!!!, Tønsberg FSK	10	10	14	9	12	-	-	-	-	55
3	NOR	406 - Humlesus, Tønsberg FSK	9	10	8	9	10	-	-	-	-	46
4	NOR	405 - Sølvrevane, Voss FSK	8	7	10	8	10	-	-	-	-	43
5	NOR	403 - FS 2020, Kangaroos, Tønsberg FSK	6	7	8	6	6	-	-	-	-	33
6	NOR	402 - FS 2020, Team Zoodivers, Tønsberg FSK	6	5	5	6	6	-	-	-	-	28

FORMATION SKYDIVING 4-WAY - INTERMEDIATE

POS	NAT	TEAM	1	2	3	4	5	6	7	JO	TOTAL
1	NOR	303 - FS 2020, Testo, Tønsberg FSK	12	9	6	24	8	-	-	-	59
2	NOR	301 - Nimbus Unicorns, Nimbus FSK	8	7	5	23	9	-	-	-	52
3	NOR	302 - FS 2020, Flamingos, Tønsberg FSK	10	8	4	21	7	-	-	-	50
4	NOR	304 - Ramløsa Light, Tønsberg FSK	1	0	1	5	0	-	-	-	7

KENNETH ASPHEIMFoto

KENNETH ASPHEIMFoto

FORMATION SKYDIVING 8-WAY - OPEN

POS	NAT	TEAM	1	2	3	4	5	6	7	JO	TOTAL
1	NOR	801 - Blokkett, Tønsberg FSK	6	8	6	6	7	-	-	-	33
2	NOR	804 - NOIZE 8, Tønsberg FSK	6	6	3	6	6	-	-	-	27
3	NOR	803 - Sølvø(Y), Voss FSK	4	4	6	5	7	-	-	-	26
4	NOR	802 - Seven Lords and a Lady, Tønsberg FSK	1	2	1	0	1	-	-	-	5

VERTICAL FORMATION SKYDIVING - OPEN

POS	NAT	TEAM	1	2	3	4	5	6	JO	TOTAL
1	NOR	702 - Blue Pelican, Voss FSK	20	31	14	16	-	-	-	81
2	NOR	701 - Trygt, Kjapt & Billig, Tønsberg FSK	4	4	5	3	-	-	-	16

KENNETH ASPHEIMFoto

KJELL ØYENFoto

KJELL ØYENFoto

KENNETH ASPHEIMFoto

KJELL ØYENFoto

WINGSUIT FLYING - PERFORMANCE - OPEN WINDOW: 3000M - 2000M, DZ ALTITUDE: M ASL

POS RUNDE	NATION	COMPETITOR	DISTANCE (M)		%	SPEED (M/S)		%	TIME (S)		%	TOTAL
			1	%		1	%		1	%		
			m	%		m	%		m	%		
1	NOR	Espen Fadnes	3845	100,0	100,0	70,7	100,0	100,0	88,4	100,0	100,0	300,0
2	NOR	Amber Forte	3379	87,9	87,9	65,7	92,9	92,9	69,6	78,7	78,7	259,5
3	NOR	Andreas Håland Hemli	3498	91,0	91,0	65,3	92,4	92,4	64,2	72,6	72,6	256,0
4	NOR	Remi Damgaard	3243	84,3	84,3	62,9	89,0	89,0	70,7	80,0	80,0	253,3
5	NOR	Iver Amundsgård	2880	74,9	74,9	66,5	94,1	94,1	58,3	66,0	66,0	234,9
6	NOR	Daniel Culbertson	2749	71,5	71,5	67,8	95,9	95,9	57,6	65,2	65,2	232,6
7	NOR	Svein Myrabø	2558	66,5	66,5	58,4	82,6	82,6	68,9	77,9	77,9	227,1
8	NOR	Christian Johannessen	2486	64,7	64,7	55,1	77,9	77,9	52,4	59,3	59,3	201,9
9	NOR	Hai Bui	1674	43,5	43,5	37,6	53,2	53,2	55,2	62,4	62,4	159,2
10	NOR	Nadia Jørgenrud	1925	50,1	50,1	21,3	30,1	30,1	54,6	61,8	61,8	142,0

Zions sommer

NJÅL-AUSTEFJORDFoto

NJÅL-AUSTEFJORDFoto

SOMMEREN SÅ LANGT ER
VÆRT GOD FOR VÅR DEL! MYE
BRA VÆR, BRA BOOGIER, BRA
HOPP OG BRA HOPPERE.

PETTER STENSVOOLD **TEKST**

Den største boogien var uten tvil
Vector Festivalen når 450 påmeldte
samlet seg i Klatovy, Tsjekkia for
å hoppe skyvans i fem dager. Med
alle de store utstyrsleverandørene
tilstede kunne man bruke tiden
mellom hoppene til å prate med de
som utvikler og lager produktene
vi bruker på hvert eneste hopp.
Høydepunktene for vår del var at vi
fikk anledningen til å gjøre et stort
flockinghopp og fløy skjemformasjon
med 20 andre. I tillegg til at de lot oss
hoppe med en oppblåsbar båt!!

Uka etter var vi tilbake på Voss og
årets utgave av Ekstremsportveko.
I år hadde Jarle Hus satt i stand så

KONKURRANSE-LAG

NJÅL AUSTEFJORDFoto

NJÅL AUSTEFJORDFoto

NJÅL AUSTEFJORDFoto

NJÅL AUSTEFJORDFoto

NJÅL AUSTEFJORDFoto

NJÅL AUSTEFJORDFoto

ANDREAS MOSLINGFoto

ANDREAS MOSLINGFoto

vi kunne hoppe flere dager på Vangsvatnet og lande på flåta. Denne sjansen lot vi ikke gå fra oss og vi fikk flere svømmeturer hver dag.. Slste helgen gjorde vi en morsom show-konkurranse. Publikum ble underholdt og det var artig å delta! Håper den blir enda større neste år.

Skillsfactory var nok en gang en suksess og Reasons-gutt og gjengen på Østre Æra har laget et arrangement som folk veit blir bra når de melder seg på.

Etter flere måneder med utelukkende solskinn stod NM for tur, men været ville snu og vi tilbragte mye tid på bakken. Voss leverte og utnyttet de vær-vinduene vi fikk og gjennomførte konkurransen. Så avslutta vi med øksekast, pil og bue-skyting, og fest i vikingleiren i Gudvangen.

Freeflyskolen på Voss vokser og vi har gjennomført to mindre camper, én anglecamp og "What is freefly" hvor vi hopper i små grupper og har fokus på god brief, debrief

ANDREAS MOSLINGFOTO

og progresjon. Vi har også to helger hvor vi fokuserer på 1-til-1 coaching med klubbens minst erfarne, nemlig under klubbens allerede supre eventer; Rookie Boogie og Elevboogie. For oss er det veldig artig og se progresjonen til deltakerne fra camp til camp og hvordan alle hopperne gradvis blir tryggere og flinkere til å fly kroppen sin. Ser fram mot masse kjekk gruppehopping i framtida.

Freeflybasicen vil igjen foregå i DeLand, Florida. Vi samler gjengen for to uker med sol, hopping og varme sommerkvelder 13.-27. mars 2019! Sjekk ut freeflybasicen.no for all informasjonen og påmelding.

Nå gjenstår det noen uker med trening på Voss før vi setter kursen sørover til VM og den Australske Gullkysten. Vi er klare, men samtidig veldig spente på vårt andre verdensmesterskap sammen.

KONKURRANSE-LAG

ANDREAS MOSLINGFOTO

ANDREAS MOSLINGFOTO

Det blomstrer i Canopy Piloting-miljøet i Norge!

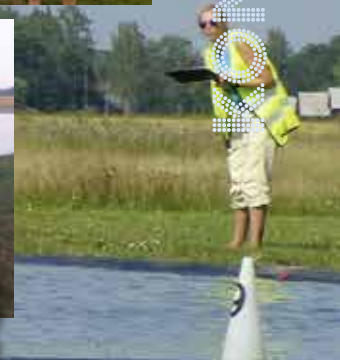
SIDEN VI IKKE HAR NOEN POND I NORGE SÅ GÅR NORGESMESTERSKAPET I CP IRONISK NOK PÅ GRYTTJOM I SVERIGE, HOPPFELTET TIL STOCKHOLM FALLSKÄRMSKLUBB. I ÅR ARRANGERT SVENSKENE SINE MESTERSKAP I ALLE GRENER; FS, FREEFLY, SPEED, ACCURACY, VFS OG CP.

ANDERS EMIL HUSTOFT **TEKST** LENNART VESTBOM **FOTO**

Hoppfeltet var derfor fullt av konkurranseinnstilte fallskjermhoppere og stemningen var på topp. Det som var ekstra hyggelig var at vi var hele ni norske deltakere som stilte opp!

I forkant av konkurransen hadde vi planlagt en uke med trening på Gryttjom. Gryttjom viste seg fra sin beste side med strålende sol og masse kapasitet, så vi fikk trent fra morgen til kveld. Det var utrolig kult å se hvor mye progresjon folk kan ha bare man får tilgang på trening på en skikkelig pond.

Det er noe helt eget med stemningen når hoppere går sammen for å trene målrettet mot konkurranse. Vi

ØIVIND KRAGEBOENFoto

ØIVIND KRAGEBOENFoto

ØIVIND KRAGEBOENFoto

1. JAN EINAR SOLTVEDT	788.002
2. ØIVIND KRAGEBOEN	773.415
3. TOMMY BOTTEN JENSEN	447.853
4. ANDERS EMIL HUSTOFT	324.741
5. FRANK DEHLI	319.321
6. MARIUS ABELSEN	90.418
7. THERESE EMILIE TILREM	59.294
8. LARS ESPESETH	3.000
9. MIKAEL BJØRKMO	0.000

Resultater

filma hverandre sine innflygninger og landinger og debriefet hverandre. Særlig morsomt er det når de beste tar seg tid til å være coacher for oss som er litt ferskere i gamet, dette var gull verdt!

Så kom konkurransen og alvoret var i gang. Øivind og Jan Einar viste seg som ventet å være de kvasseste, med Tommy hakk i hæl. Øivind lå lenge an til seier, men traff en bøye på en speedrunde og ble dømt "out of bounds", noe som gir null poeng. Det viste seg å være nok til at stabile Jan Einar gikk forbi i sammendraget og stakk av med sammenlagtullet etter å ha scoret bra i ni av ni runder.

Ekstra morsomt var det å se at nykomlingene Marius Abelsen og Frank Dehli greide å krige seg til hver sin bronsemedalje, henholdsvis i Speed og Distance.

Og ja, ponden er full av vann, noe opptil flere av oss fikk merke da vi gikk litt optimistisk til verks uten helt å ha nok fart inn i gaten. Svømmeknappen ble et faktum på fem av ni deltakere! Vi ønsker å sende en stor takk til Stockholm Fallskårsklubb som tok i

mot oss og fikk oss til å føle oss som hjemme.

Særlig takk går til Gunlög Edgren som var stevneleder/organisator og til Stefan Burström som var sikkerhetsansvarlig for CP. Stefan greide forresten å trylle fram et tredvetalls tankbiler med vann da sommervarmen gjorde at vannstanden i ponden begynte å bli så lav at det ble mer snakk om pytt en pond.

Selv med rekordstort antall norske deltakere så tror vi at det er mange flere i Norge som kan være med å konkurrere. Skjermflyging har blitt en utrolig populær disiplin og vi ser på muligheten for å lage beginner- og intermediateklasser til neste års NM. På den måten ønsker vi å kunne heve ferdighetene også hos de som har lavere hoppantall og stimulere til videre konkurransesatsing.

Og så hadde det vært grise kult om det fantes en pond som vi kunne trene og konkurrere på på Rikssenteret da! Kan vi bygge en?

Hei, alle sammen!

I år har værgudene virkelig vært på lag med oss! Vi kan i hvertfall ikke skyldes på været dersom vi ikke oppnår de målsetningen hver og en hadde for sesongen. Slik det nå ser ut så må vi vel kalle dette tidenes fallskjermesesong. Selv om fulldriften i hovedsak er over når dere leser dette, så er det selvfølgelig fortsatt tre til fire måneder igjen av året så fortsetter helgehoppingen og den tradisjonelle klubbhoppingen i småklubbene tatt over. Det gjenstår et større arrangement, Beverboogie på Lesja i oktober.

Aktivitet

Pr 30.06.18 var det gjennomført 31 231 hopp, mens tilsvarende tall i 2017 var 27 564 hopp, med andre ord en økning i forhold til rekordåret 2017 på 3667 hopp totalt. Som tabellen under viser, har det til nå i år, vært en økning over hele linjen. I 2016 slo vi rekorden fra 2003 vedrørende antallet hopp gjort i ett kalenderår. I fjor hadde vi for andre gang i rad ett «all time high»-resultat, og det synes som om det slett ikke vil være umulig å det til for tredje år på rad. I 2017 endte vi totalt på 67 672 hopp, så får vi se om vi klarer å runde 70 000 hopp i år.

	ULG	ULU	ULMG	ULMU	ULTG	ULTU	FFG	FFG	AFFG	AFFU	Trening	Konk	Demo	Tandem	Total
2018	265	38	165	26	143	45	1877	71	1069	77	25726	96	93	1540	31231
2017	190	36	138	32	129	15	1662	64	953	96	23403	0	111	1340	27564
Forskjell	75	2	27	-6	14	30	215	7	116	-19	2323	96	-18	200	3667

Stor aktivitet medfører også en del ORS-er, og et raskt søk når dette skrives (medio august) viser at det har kommet inn til sammen 186 rapporter. De tre store klubbene har levert 105 til sammen, fordelt på Oslo med 32, Tønsberg med 37, og Voss med 36.

Det er tildelt 8 FU og fire hoppforbud. To av hoppforbudene er grunnet i medisinske årsaker. Det er rapportert inn 32 reserver, to nødåpner-fyringer, hvorav én full redning. 55 personskader med alt fra legebesøk til død hører også med.

Medlemstall

Når dette skrives har vi nok den mest intense perioden bak oss, med 1881 antall betalende medlemmer og foreløpig 2296 tandemmedlemmer. Som grunnlag i budsjettet er det lagt til grunn 1900 betalende medlemmer og 3250 tandemmedlemmer. Det ser ut til at vi vil nå budsjettet for fallskjermhoppere, og jeg antar også at vi vil klare å nå budsjettet for tandemelever.

Erfaringer fra åtte måneder med Min idrett

Vi har fått noen superbrukere som har håndtert Sportsadmin, Klubbadmin og Idrettskurs, og det er noe jeg har tenkt meg å dra nytte av som mulige mentorer regionalt. For mitt vedkommende har det medført et stort stykke manuelt arbeid, fordi vi her beveget oss på fremmed grunn, og i tillegg blir systemene videreutviklet parallelt.

Det som har vært min største utfordring er at jeg føler jeg har vært «single point of contact» i alt som har med Min idrett å gjøre, og det Min idrett har hatt av innvirkning på andre systemer. Som eksempler på dette er spørsmål om hvilket medlemsnummer skal vi bruke fremover, og hva er min nye kode jeg logger inn på ORS-en med, osv.

I det store og hele har det gått ganske bra, med noen feilskjær her og der. Det største feilskjæret har vært at det kan se ut som om det er en god del som har sluppet opp i lufta uten å ha betalt sin forsikring. Jeg sendte en liste til HI i alle klubber over hvem som sto med ubetalt forsikring i min idrett. Av disse var det en god del som hadde betalt i MelWin og som ved en feil ikke ble lagt inn automatisk da kompetansen ble lagt over fra MelWin til Min idrett. Det at det sto registrert på forsikringene er av en del tolket som at forsikringen var betalt, hvilket den ikke var. I skrivende stund, som er 21. august, er det en ubalanse mellom betalende medlemmer og fallskjermforsikringene. Det er kun 1602 som har betalt fallskjermforsikringen. Det er et gap på 279, som vi må få lukket. Jeg opplever det som at klubbene har tatt tak i dette nå, og at vi nok skal komme i mål.

Overraskende var det da innboksen min begynte å fylles med utstedelsessøknader til A-lisens på den gamle måten, i stedet for å melde elevene på A-kurs og få utstedt A-lisens ved å trykke oppmøtt og bestått.

For å få systemet til å fungere fra start av, har jeg gjennomført mange A-lisenskurs der elevene har bestått kurset basert på skjemaet. Dessverre er det kun de elevene som begynte på kurs i år vi har lyktes med å behandle utstedelsene sømløst. Alle som hadde lisenser fra tidligere av, og som ble lagt over fra MelWin til Min idrett, har utstedelsene måttet gjøres manuelt.

Det har vært en bratt lærecurve, og det er jo bare amatører som har bratte lærekurver, men nå som vi ikke lenger er amatører og noviser, så har jeg stor tro på at vi kommer til å oppleve Min idrett som et bra og moderne medlemssystem.

I september er det meningen at E-kursene som skal brukes ved fornyelser skal utvikles, og intensjonen er at de skal benyttes til 2019-sesongen.

Vi har hver dag gått igjennom listene som kommer inn over nye medlemmer, og det gjelder alle grunnkurselever og tandemelever. Det dreier seg om opp mot 200 pr. dag, og de legger seg alfabetisk og ligger derfor i «hulter til bulter». Sorteringsverktøyene vi har til rådighet er fortsatt så som så, så derfor må vi manuelt gjennom alle for å få sendt fakturaer til grunnkurselevne slik at de får betalt og hoppet med en gang grunnkurset er bestått.

I sommer har AFF-klubbene Voss, Tønsberg, Oslo, Grenland og i tillegg lineklubben Føniks sendt sine kurslister til meg for en gjennomgang til kursstart. Der har jeg sjekket at medlemskapet er etablert korrekt, at det er huket av for bladet Frittfall, og så har jeg sendt deltagerne medlemskapsfaktura slik at de kunne betales før kursstart. Likeledes har jeg lagt til fallskjermforsikringen i elevenes handlekurver, slik at forsikringen kan betales enkelt og greit.

Nå nærmer det seg tiden der de tre store feltene avslutter utdannelsen av nye elever, og at det er de mindre klubbene som tar over grunnkursutdannelsen. De klubbene som skal holde grunnkurs fremover, er invitert til å gjøre som det AFF kubbene har gjort, dvs. å sende Excel utskrift av kursdeltagerne til NLF, for å få fakturert eleven til kursstart.

Hendelser og det å ta lærdom

Dere ser noen nøkkeltall om de ulike hendelsene i ORS under aktivitet. Bjørn Bjørnøys ulykke er under granskning, og granskningskommisjonen mangler ennå et par saker før de kan begynne å konkludere. Nest etter den ulykken, er den mest alvorlige hendelsen en dobbel feilfunksjon som skjedde 28. juni. Jeg regner med at de fleste kjenner til at både hovedskjerm og reserven feilfunksjonerte i den hendelsen. Hendelsen vil dere kunne lese om i ORS#1018 når den er blitt lukket og anonymisert av SU. Konklusjonen er at reservens pilotbånd viklet ser rundt hjelmkameraet, slik at reserven også fikk en feilfunksjon.

Reglene sier en hjelm med kamera skal være «snaggfri», eller alternativt være utstyrt med et cut away-system. Da GoPro ble allemannseie eksploderte bruken, og «alle» anskaffet seg kamera og hoppet med dette uten at det var utarbeidet noen retningslinjer for dette. Vi hadde eksempler på at nyutdannede nivå 8 elever og A-hoppere utstyrte seg med kamera der det var hjørner og skruer som stakk ut, ferdig gigget for snagging. De fleste tilfellene ble stoppet av hovedinstruktørene

Jan Vang
Fagsjef/avd.leder F/NLF

men SU så raskt at det var behov for å få kamerahopping under en viss kontroll, og utarbeidet reglene vi har i april 2013.

I juni var det en erfaren hopper som hoppet med kamerahjelm med «cut away»-system, der reservens pilotbånd snagget med kameraet uten at hopperen var/ble klar over at det var noe snag. Derfor ble hjelmen ikke kuttet. Reserven ble først trykksatt da kameraet etter noen sekunder ble revet av hjelmen.

Siden reglene ble innført for fem år siden, er det hoppet ca. 330 000 hopp (selvfølgelig langt fra alle med kamera), men uansett er det etter min mening akseptabel ratio mellom en slik hendelse og antallet utførte hopp, men det kan jo være lurt om enhver hopper reflekterer litt over om man heller skal gå for en mest mulig snaggfri kamerahjelm i stedet.

Hvorfor har jeg så skrevet om denne hendelsen i mitt innlegg? Det er for å fokusere på muligheten alle har til å sette seg inn i ORS-er, å reflektere litt over hvilken risiko vi utsetter oss for, avhengig av valgene vi tar. Dette er selvfølgelig ikke begrenset til kamerahopping, men omfatter områder der vi gjør valg, som for eksempel downsizing, wing-suit, tracking-gear, skjermtyper og størrelse, egentlig alle områder og saker som krever et valg. Der ting skjer hurtig og/eller noe er i rask utvikling, er det spesielt viktig å tenke seg godt om.

Avslutningsvis vil jeg oppsummere med at det alt i alt har vært en god sesong til nå. Vi kan imidlertid ikke senke fokuset på sikkerhet, selv om de fleste hoppene nå er gjennomført.

Med håp om en fin fallskjermhøst!

Derek H. Broughton
Landslagsansvarlig

IDRETTSNYTT

Espen Fadnes Verdensmester i vingedraktflyging

28. August til 2. September ble VM i Vingedrakt gjennomført i Prostejov, Tsjekia. Blant de 63 deltakende utøverne var det ved konkurransens slutt Espen Fadnes som kunne kåres til ny verdensmester. Espen har vært en pioner innen denne grenen og har blant annet World Cup tidligere.

Espen vil med dette gå inn i historien som den første Nordmann til å vinne et verdensmesterskap i en fallskjermidrett.

Gratulerer med fremragende prestasjon!

NM i fallskjermhopping

NM i fallskjermhopping har blitt gjennomført på Voss i regi av Voss FSK for frittfallgrenene og i Gryttjom (Stockholm) for canopy piloting. På Voss var det mye dårlig vær, men med god styring fra erfarne Hler og stevneleder Vibeke Valle klarte man likevel å gjennomføre minimum halvparten av alle runder i alle grener. Mange grener mer. Dessverre var det en følelse av at det var litt færre deltakere på NM en det har vært senere år. Det kan hende det var den dårlige værmeldingen (etter en ellers så fantastisk sommer) som har spilt med. Jeg håper uansett flere klubber setter seg et mål om å sende lag og utøvere til neste år NM.

Takk for et historisk idrettsår (og mer kan komme)

Oppsummert har vi i år for første gang fått en europamester i Amalie Hegland Lauritzen, for første gang en verdensmester i Espen Fadnes, for første gang gjennomført en internasjonal kategori 1 konkurranse med EM i tunnelflyging på Voss Vind og vi har for første gang hatt største delegasjon i en internasjonal kategori 1 konkurranse i samme mesterskap.

Og enda har vi et VM som ikke er gjennomført hvor VFS landslag og FF landslag skal i ilden. Så tiden vil vise om vi også kan få første VM gull i en lagidrett i Australia i Oktober. Jeg håper og tror at først og fremst FF landslaget Zion er i posisjon til dette og det hadde vært fortjent både for laget som har satset fokusert og målrettet i fire år og fallskjerm-Norge som nå har hatt en seriøs idrettssatsing som få nasjoner kan måle seg med i tre tiår.

Hei alle medlemmer

Nå er fulldrifts-sesongen på hell og det går mot et rekordår igjen! For litt tall-grunnlag les artikkelen til fagsjef Jan Wang.

Først vil jeg gratulere Espen Fadnes med gullmedalje i FAI World Wingsuit Flying Championships! Konkurransen gikk over ni runder, og som eneste av 63 utøvere klarte Espen å oppnå mer enn 90% av den beste scoren i hver eneste runde. Etter en spennende konkurranse hvor de beste utøverne byttet på å være i tet, var det til slutt Espen som gikk av med seieren. Dette er første gang et av våres medlemmer vinner verdensmesterskapet i fallskjermhopping, uavhengig av disiplin. En stor bragd av Espen, og en stor dag for norsk fallskjerm-idrett!

NM på Voss var preget av dårlig værmelding, men til tross for dette fikk de fleste grener gjennomført fem runder. NM i CP ble som vanlig gjennomført på Gryttjom i Sverige, med rekordstor deltakelse (ni utøvere). Miljøet er i vekst, men mangler fremdeles en egen pond å trene på. Jeg vet det er flere klubber som har satt i gang planer om å bygge en pond, og jeg håper disse planene holdes varme og at noen kommer i mål ila de neste par årene.

Det blir landslags-uttak til høsten, og to utøvere har bekreftet at de ønsker å gi seg etter flere år med solid satsning. I samarbeid med landslagsansvarlig er det nå opp til styret å stake veien videre basert på de føringer som ligger i langtidsplanen. Vi er i en unik situasjon hvor vi har motiverte og dyktige utøvere i både WS, CP, 4-way FS, VFS, Freestyle, Indoor Freestyle, Indoor Dynamic 2-way of 4-way! Det blir derfor spennende å se hva som blir resultatet etter uttaket i høst.

Uansett hvilke grener vi velger å satse på, lover jeg dere at fallskjermmiljøet fortsatt skal høste frukter av denne satsningen; både i form av medaljer og i form av deling av kunnskap og ferdigheter.

VM i Australia blir avholdt i begynnelsen av oktober, med Trude Sviggum som «head of delegation». Zion Freestyle skal representere Norge i Freestyle og Blue Pelican i VFS. Lykke til med konkurransen!

Jeg ønsker dere alle en god høst med trygge landinger.

Kristian Moxnes
Leder F/NLF

B

MARI ARONSEN
KATRINE BØEN
SONDRE NJØS EIKELAND
FREDRIK FALCK
GUSTAV JENSEN
YI RUI LIM
ANUM QUDSIA
TRULS PIIKSI RØRAAS
GRIM ODDVIN SYNNEVÅG
SOLVE HAUGEN TURØY
QIONG SI XU
SOFIE MIKALSEN ARNENG
KARL FELBERG-STRØMMEN
JONAS HENRIK GRÖNQVIST
KAIA KLEIN
LUDVIG FELIX LORENTZEN
CATO LÆGREID
STEINAR SVELA MADLAND
MATS EMIL MOSSEFIN
JOAKIM SETSAAS
ALEXANDER SKINLO
JØRN SKOGLAND
JOAKIM SOMMER
NATHANIEL CORNELIS VERVAART
LORD KJETIL WEIDEMANN
WILLY GAUSNES
INGVILD BØE HAUGOM
KJARTAN HORPESTAD
TRUDE KAALD
KAMBIZ VASEI CHAHARMAHALI
ALEKSANDER PEDERSEN
STEIN BASTIAN VON TANGEN-JORDAN
ISELIN EIDE ANDERSEN
ØYSTEIN BRYN
JO GODØ
MARTIN GRAM
LARS ÅGE HESKJE
JØRGEN IVARSEN
CAMILLA ISABEL KRISTIANSEN

EIRIK LARSSON
HANNE LIE
OLE MOSÆTHER
ANDERS MYKLAND
PETTER KRISTIAN MAASØ
STIAN OVERÅ
ERIK HENRIK CAMERA BORGENSEN
KJETIL DALEN
HELENE LØKEN
MAGNUS BERG NEERGAARD
DIDERIK BRUNSTAD
MIKKEL MUNKVOLD
PETTER PHAN STENSRUD
KRISTIAN JOHAN SAMUELSEN
ERLEND ÅSE
HENNING STEN HANSEN
KNUT AMUND LEIRKJÆR
ANN KRISTIN TOLLEFSEN
TOR KRISTIAN BRATLAND
BJØRNAR NILSEN
GAUTE STENSBY
ASBJØRN STOKKA
CAROLINE RUDI
JØRGEN JENSEN
ERIK SKAIAA
ANDRE HANSEN
ERNA MARGRETHE NÆRHEIM
KJETIL NORDIN
DANIEL ERIK WERLEMO
VICTORIAHOLMBOE
HÅKON DØLVING
ASLE MJANGER
JON TORLEIF GRAM
KARSTEN LANGE
KNUT RØED
NIKOLAI ANDREAS VEDVIK SELE
MARGUNN GÅRDSVOLL
KRISTOFFER FOSSMARK
KRISTIAN GALAAEN
KRISTIAN TEIGEN SVEDAL
ANDERS TVEDT
TORD MICHAEL DROZDIJEK AMBLE-

OMMUNDSEN
MARIUS MARTHINSEN
JOACHIM SKOTNES STØLAN
JOHAN NIKOLAI HOFF
EIRIK JAKOBSEN
HANS IVER LANGE
ALF HURUM
MICHAEL SUNDT KARLSEN
SONDRE BREDELI
STEFANO ALESSANDRO NATALI
ODD HELGE KAADA
SHAWN JONAS CHOUDRI
HAAKON KVAALE
SIMEN ESPELAND
SIMEN KILLINGSTAD
NORA LYSTAD GRIMSGAARD
TOBIAS HAGEHEI
ANDERS HELSTRUP
ERIK WILBERG
LARS BIRGER AASHEIM
RONNY GRINDSTEIN
JENNY KRISTINA STEFFENSEN
HÅKON BRUSERUD
HELENE MARIE PERSON
CIM-ARNE AUESTAD STORDAL
MARIE KVISTAD VEE
BENJAMIN SUND VÅGSHOLM
ANDRE ØSTBY

C

KURT LOUIS KROGSÆTER
LEHART ERIKSEN
MARIUS RØNNINGEN
JONATHAN AANESSEN
KARI TRAA
ENDRE VAMBHEIM
ØRJAN LEIKVOLD
BØRRE HEGBOM
GUDRUN ROKNE
DIDRIK SOLLI-TANGEN

CHRISTOFFER STENBRO
ADRIAN LIABØ TOLEDO
HELENE LØKEN
HÅVAR LUNDBERG
SINDRE TORBEN ESPEJORD
THORHILDUR DITTA VALSDOTTIR
CHRISTIAN HOCKMAN
ERIK CHRISTIANSEN
INGVILD BANG
ROBIN LIM
CAMILLA MULT MARNOR
MARTIN GJESSING SEMB
ROLF DIDRIK HEXEBERG
ARTHUR TOLLEFSEN
DAGFINN ROGNERUD
ERIK ULATEIG
SONDRE NJØS EIKELAND

D

CARSTEN HAGEN
LASSE PETERSEN
KJELL SVANES
ESPEN WIGEMYR
ALVIN FYHN
JØRGEN STEN ANDERSEN
STIG JUVIK
HELENE LØKEN
STIAN HANSEN
RUNE ASPVIK
THOMAS SOLLI
LASSE PETERSEN
ESPEN FINNE
ARNE RANVIK
GUNNAR EMIL KARLSSON FJELD
ANDERS EMIL HUSTOFT
TRINE LISE WIIK

DM1

CARSTEN HAGEN
INGER MARGRETHE BØE
KJELL SVANES
STIG JUVIK
THOMAS SOLLI
ANDERS EMIL HUSTOFT
HARALD KVAND

DM2

KENNY ANDRE SOLDAL
AMBER LOUISE FORTE
KARI TRAA
DEREK NORDLUND BROUGHTON
ENDRE VAMBHEIM
ALVIN FYHN
BØRRE HEGBOM
GUDRUN ROKNE
STIAN HANSEN
RUNE ASPVIK
THORHILDUR DITTA VALSDOTTIR
ESPEN GUNDERSEN
ESPEN FINNE
THOMAS NORVALD LARSEN
LARS ESPESETH
DAGFINN ROGNERUD
ERIK ULATEIG

lisen ser

13

ARILD REPPE
ALVIN FYHN
JØRGEN STEN ANDERSEN
REMY ANDRÉ SKOVLIE
ADRIAN LIABØ TOLEDO
HELENE LØKEN
HÅVAR LUNDBERG
ERLEND ÅSE
GUNNAR EMIL KARLSSON FJELD
THORHILDUR DITTA VALSDOTTIR
CHRISTIAN HOCKMAN
THOMAS NORVALD LARSEN

12 AFF

INGEBJØRG NØRSTEBØ
CHRISTER KARLSEN
THOMAS SOLLI
CHRISTIAN HØYER-JONASSEN
HELENE LØKEN

12

KJELL SVANES
HELENE LØKEN
HILDE MARIE PETERSEN
BJØRN MARIUS ANDREASSEN
DANIEL CULBERTSON
INGRID ELISABETH HJELLE
AILIN LARSEN
MAGNUS STORSÆTHER
MARIT ELISE ENDRESEN TVEIKREM
ESPEN WIGEMYR
TRINE LISE WIIK
MAGNUS KRISTOFFER WINTHER
AUDUN AASGAARD

TE

HARALD KVAND
THOMAS SOLLI

TAE

THOMAS SOLLI

TE

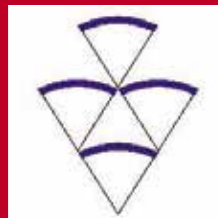
HARALD KVAND
THOMAS SOLLI

VT

ATLE AASGAARD
INGER MARGRETHE BØE
KJELL SVANES
ALEKSANDER PEDERSEN
RUNE ASPVIK
CELINE FAUSKO
CHRISTIAN HOCKMAN
JONE KAADA
LINN AMUNDSEN MIKKELBORG
ERIK CHRISTIANSEN
ANDERS EMIL HUSTOFT
ROLF DIDRIK HEXEBERG

TD

THOMAS SOLLI
HARALD KVAND

AXIS DRAW GENERATOR

Nå har Axis oppdatert online trekningsgeneratoren, så den dekker en rekke disipliner:

FS: 4, 8, 10 og 16
VFS
MFS
Dynamic: 2 og 4
Cross Formation
CF: 2 og 4 sekvens

Mange dive pools tilbys også innenfor hver disiplin. For eksempel fra FAI, USPA og NSL. Flere nivåer som rekrutt og åpen klasse er inkludert der det er relevant. Det kan også spesifiseres tunneltrekning.

Den genererte trekningen kan lages som PDF, enten komprimert eller en side per runde. Axis legger også på videolenker for hvor lag som Arizona Airspeed og Golden Knights viser hvordan blokkene skal gjennomføres.

Dette er en super ressurs for lag som trener eller organisatorer. Trenere kan bruke en stilig liten funksjon for å justere trekningen manuelt, for eksempel for å gjenta blokker og randomness i en trekning.

DOCK

Christian Slinning under skjerm og Amber Forte i ws.
ESPEN FADNESFoto

CYPRES for a
never pay battery

SUNDAG DEN 8. JULI VART DET ARRANGERT OVERRASKINGSTUR
FOR FIRE JENTER TIL KJEVIK FOR Å HOPPE TANDEM MED KJEVIK FALLSKJERMKLUBB.

RUNE ÅGEDAL **TEKST OG FOTO**

Solveig Johansen på 72 år, Siv Anita Johansen Bærheim på 41 år, Linn Veronica Johansen på 34 år og Tanja Vatnedalen frå Setesdalen har tatt steget og blitt medlemmer av den eksklusive gjengen som har hoppa tandem. Ei meldte forfall og en dukka ikkje opp til avgang.

Med dei tre Johansen jentene og eldste son til Solveig, Rune Ågedal, har no halvparten av de åtte i Johansen familien på Moisund hoppet ut av eit fint fungerande fly frå 14.000 fot (vel 4270 meter) over bakken, for å oppleve fritt fall, skjermkøyning og god utsikt. Resterende medlem av familien oppfordrast til å leggje seg i trening og gjennomføre snarast råd.

Kjevik fallskjermklubb har arrangert ei veke samanhengande frå 4.-11. juli med tandemhopping for begeistra sørlendingar, og har hatt veldig god oppslutning med opp mot 30 tandemtreningshopp kvar dag.

Andre alternativ for spreke setesdølar er Sylvnapp flyplass, der det også kann arrangeras tandem hopp. Tandeminstruktører var Odd, J Pedersen, Christian Tjelta og Christian Høyer-Jonassen.

*Er dette de sprekaste
setesdalsjentene denne sumaren?*

KLUBBUNT

CYPRES 24
verified waterproof hours
at 5 feet

THE V

FULLY LOADED.

WE ENGINEERED & CRAFTED THE NEW ICON V WITH A REMARKABLE ATTENTION TO DETAILS. MEET THE LATEST EVOLUTION OF THE ICON FAMILY. A SYSTEM WITH NO COMPROMISE. ALL OPTIONS IN.

NEW DESIGN
CONFIGURATOR

#FLYAERODYNE

MEET THE ICONS V AND A
DISCOVER WHAT SETS THEM APART
FLYAERODYNE.COM

